

Underdåniga

Sanfar:

Dfwer

Den 19:de 20:de 21. 23:de och 25:te

Augusti År 1772.

af

Lars Colling

Den till Synen olyckelige.

† †

STOCKHOLM,

Tryckt hos WENDBERG och NORSTRÖM. 1772.

Sin Wån! Se Hushålls Regemente;
 Där Hus-Bond styr likmätigt Lag;
 Men likväl alla Hans Betjente
 Åtlyda willigt hans behag:
 Om han sitt Folk vill sammankalla
 Åt forsla theras tanke-slut;
 Så äger han ju fritt befalla,
 Och alt i wärket föra ut.

Från detta kan förnuftigt slutas
 Till hwad i Högre måhn är händt,
 Om uti nedrig tysthet prutas;
 Så tror jag hwar en redlig kändt
 Hwad Odets hjälpswäld kunnat wärcka,
 Om det ohämmat rasa sått,
 Guds Styrelse wi se och märka,
 Som satt för detta gräntse-mått.

Wår

Wår dyre Konung GUSTAF stiger,
I Herrans Kraft med Hjaltemod,
At fröl' i folket från Intriguer,
Och att förena Sveriges Blod:
Flyt Hellsvald ifrån Ambets-männer!
Lands Fjädrig egenhytan blif!
Men Årans Hålgd och Lagens wänner
Förpliktad Kjarlet frihet gif.

Wår Store Konung Sielf bekrifwer
En Engelbrechte uti sitt Tal,
Och då Han Kongars målning gifwer,
Förträfflig i sitt tanke-mål,
Just då Han Sig ej Sielf vill para
Med Största Rungar Sverige haft,
Hans dyra Tal kan oss förklara
En öfvermägt och Guds-Kraft.

Gud, Konung, Råd och Rikets Ständer,
Wollsignad Smärta Sverige gif!
At Enighet i Manhem's Länder
Uträttar sälla tids fördrif;
Så Ståll ej Hellsvald Lagen strufwa,
Och Rättens omgång mätta Folk,
Förtryd ej Menigheten Kufwa;
Ty sanning blir nu Lagens Tolk.

Rom

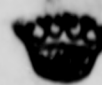
Rom wårda Landsmän till at fira
En Hög förträfflig Rådning's dag!
Rom Wården här Monarkens Spira.
Som förs af bästa Hjartelag.
Wis nu tillbaka och Er Heder,
Gör ej Hans omförg mera tunga;
Då Gud och Han wårt mål bereder,
Thess lof med wördsam tunga sung!

Wi Twå GUSTAVER fått berömma,
Som hwar för sig förträfflig war;
Men wi utaf den iirdje dömma
De öfverman i Honom har
I Kärlet, drift och nit för Rike,
För Guds, för Lags, för Folkets Rätt,
Han, oförliklig utan like,
Wår wördnad i förundran satt.

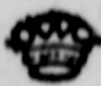
Wi underbänigt sammanträda
At GUSTAF wåra hjertan ge,
Lätt Store Gud Hans Lof oss gläda
Och längsta mål på jorden se!
Lätt oss så wåra offer bära
Till Templet och till GUSTAFS Thron!
Den Högsta Gällhet, Kröntas Åra,
Inslut wår dyra Konge-Person!

SOPHI.

SOPHIA MAGDALENAS dagar
Bälsigne hymnigt Store Gud!
At wi, wid Sällhets Ljuswa Lagar,
Få offra underdånigst ljud
Till Konungs och vår Drottning's ära,
Vårt makalösa Höga Var,
Tre Kronor Store Gud beståra
Alt hwad wi wördsamt önskat har!

Guds-Fruktan, Dygd och Rönets Heder
SOPHIA MAGDALENA vår
Skall wördas af oss led från leder,
Så länge Tid och Jorden står,
Vår dyre CUSTAF och SOPHIA
I Swänsta Hjärttan Säte Fått,
Lagbundna Undersåter Fria
Bälsigna Theras Namn och Slott.

Wältalighet kan du beskrifwa
Den glädje Swenska ädror rör:
Stog, Berg och Dalar genljud gifwa
Och Öfwerhetens los utför.
Af Solens Eld blir ögon matta,
Jag lika så, af ämnets Högd,
Hwem dödlig maktar innefatta
Regentens Dygd och Folkets Frögd?
Doct

Doct måga matta Skald-Gudinna,
I hopp af medfödd Kongl. Råd,
Den skall vår fruktan Öfwerwinna:
En Stora GUSTAFS wisa Råd
Är mäktig at vår Pol upplysa;
Som Far, Han älskar Barnsens Röst,
Och, som wi den Förtröstan hysa;
Så fågnas wördsamt allas Bröst.

